॥ ३० ॥ विभावसुमग्निंसेवमानस्यअप्येतिनश्यति तथाकर्मजाड्यमागामिसंसारभयंतन्मूलमज्ञानंचनश्यतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ निमज्ज्योन्मज्जतामु
च्चावचयोनीर्गच्छतां परमायणमाश्रयः ॥ ३२ ॥ किंच यथाऽन्नमेवप्राणोजीवनम् अहमेवयथाशरणम् धर्मएवयथाप्रेत्यपरलोकेवित्तम् तथासं
तएवार्वाक् संसारपातात् बिभ्यतःपुंसःअरणंशरणम् ॥ ३३ ॥ किंच संतश्चक्षूंषिसगुणनिर्गुणज्ञानानि अर्कःपुनःसम्यगुत्थितोऽपिबहिस्तदप्येक
मेवचक्षुरित्यर्थः ॥ ३४ ॥ अध्यायार्थमुपसंहरति वैतसेनइति सुषुम्नभावेनउमावनंप्रविष्टस्यवीतासेनास्त्रीभावंप्राप्तायस्यतस्यस्त्रीभावंप्राप्तस्यपुत्रो
वैतसेनःपुरूरवाःएवमुक्तप्रकारेणउर्वश्यालोकात् स्थानात्अवलोकनाद्वानिस्पृहः ततोऽपिसत्संगादपिहेतोर्मुक्तसंगःसन् आत्मारामोभूत्वायथेष्टंच

भक्तिंलब्ध्वतःसाधोःकिमन्यदवशिष्यते॥ मय्यनंतगुणेब्रह्मण्यानंदानुभवात्मनि॥ ३० ॥ यथोपश्रयमा
णस्यभगवंतंविभावसुम्॥ शीतंभयंतमोऽप्येतिसाधून्संसेवतस्तथा ॥ ३१ ॥ निमज्ज्योन्मज्जतांघोरेभवा
ब्धौपरमायणम्॥ संतोब्रह्मविदःशांतानौर्दृढेवाप्सुमज्जताम्॥ ३२ ॥ अन्नंहिप्राणिनांप्राणआर्तानांशर
णंत्वहम्॥ धर्मोवित्तंनृणांप्रेत्यसंतोऽर्वाक्बिभ्यतोरणम्॥ ३३ ॥ संतोदिशंतिचक्षूंषिबहिरर्कःसमुत्थितः॥
देवताबांधवाःसंतःसंतआत्माऽहमेवच॥ ३४॥ वैतसेनस्ततोऽप्येवमुर्वश्यालोकनिस्पृहः ॥ मुक्तसंगोमही
मेतामात्मारामश्चचारह॥ ३५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेऐलगीतंनामषड्विंशोऽध्या
यः॥ २६॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ उद्धवउवाच क्रियायोगंसमाचक्ष्वभवदाराधनंप्रभो ॥ य
स्मात्त्वांयेयथार्चंतिसात्वताःसात्वतर्षभ॥ १ ॥ एतद्वदंतिमुनयोमुह्युर्निःश्रेयसंनृणाम्॥ नारदोभगवान्व्या
सआचार्योऽगिरसःसुतः॥ २ ॥ निःसृतंतेमुखांभोजाद्यदाहभगवानजः॥ पुत्रेभ्योभृगुमुख्येभ्योदेव्यैचभ
गवान्भवः॥ ३॥

चारेति॥ ३५॥ इत्येकादशेटीकायांषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७॥

सप्तविंशेक्रियायोगःसद्यश्चित्तप्रसादकः सर्वकामाभिहेतुश्चसांगःप्रोक्तःसमासतः॥ १ ॥ रागाद्याकुलचित्तानांकुतोसंगादिसंभवः इतिकृष्णार्चनंभद्र
मनुस्मृत्यानुपृच्छति ॥ २ ॥ क्रियायोगमिति भवदाराधनरूपंयस्मादितिकारणाधिष्ठानादिप्रश्नः सर्वकारकाणांनिमित्तत्वस्यावशिष्टत्वात् यथेति
एकस्मिन्नधिष्ठानादौकेनप्रकारेणेतिप्रश्नः येअधिकारिणः सात्वताःभक्ताः॥ १॥ अस्यपुनःविशेषतःप्रश्नेकारणमाहचतुर्भिः एतत्त्वदर्चनं निःश्रेय
सकरंवदंति अंगिरसःसुतोबृहस्पतिः ॥ २ ॥ निःसृतं त्वयोपदिष्टमित्यर्थः देव्यैपार्वत्यै ॥ ३ ॥